

Bestemmelsen, der især får betydning, hvor de danske myndigheder efter domfældelsen i udlandet anmodes om at overtage fuldbyrdelsen af straffen, er begrænset til tilfælde, hvor der ikke i domslandet er truffet afgørelse om fuldbyrdelse af reststraffen. Denne begrænsning skyldes den fællesnordiske lovgivning angående fuldbyrdelse af straf m. v. Efter denne lovgivning kan der i forbindelse med domfældelse i et andet nordisk land af en i Danmark prøveløsladt person træffes afgørelse om spørgsmålet om fuldbyrdelse af reststraffen.

Til nr. 6.

Ændringen i § 68, 1. pkt. er en konsekvens af ophævelsen af § 17, jfr. nr. 4. § 68 omfatter herefter alene personer, der frifindes i medfør af forslaget § 16. Foranstaltninger efter § 68, 2. pkt. vil dog efter den under nr. 7 foreslåede bestemmelse (§ 69) også kunne anvendes over for personer, der ved den strafbare handlings foretagelse befandt sig i en tilstand, der var betinget af mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af de psykiske funktioner, og som ikke er af den i § 16 nævnte beskaffenhed.

Ændringerne i 3. pkt. er en konsekvens af den under nr. 7 foreslåede omnummerering af §§ 69-72.

Til nr. 7.

Forslaget til § 69 er identisk med den tilsvarende bestemmelse i lovforslaget om de strafferetlige særforanstaltninger og i straffelovrådets lovudkast. Der henvises til bemærkningerne til nr. 4 og til straffelovrådets betænkning kap. VI side 79-85, 138-139 og 145.

Til nr. 8-10 og 12-13.

Ændringerne er af redaktionel karakter og en følge af de under nr. 7 foreslåede ændringer.

Til nr. 11.

Ændringen præciserer, at bestemmelsen i § 86, stk. 1, 2. pkt., om at frihedsberøvelse på under 24 timers varighed ikke medfører afkortning, også finder anvendelse for personer, der indsættes til afsoning af frihedsstraf efter tidligere at have været anholdt eller varetægtsfængslet på grund af overtrædelse af vilkår for betinget benådning eller prøveløsladelse.

Til nr. 14.

Straffelovens § 140 om blasfemi foreslås ophævet. Siden gennemførelsen af straffeloven i 1930 er tiltale for overtrædelse af bestemmelsen kun blevet rejst i

3 tilfælde, henholdsvis i 1938, 1946 og 1971. Medens der skete domfældelse i de to første sager, faldt sagen fra 1971 ud til frifindelse. Det er justitsministeriets opfattelse, at der med den udvikling, der har fundet sted siden 1930, næppe længere er grundlag for at opretholde bestemmelsen. Hvis grænserne for ytringsfriheden på dette område overskrides, vil offentlighedens fordømmelse formentlig være en mere effektiv og naturlig reaktion end anvendelse af straf.

Til nr. 15.

Efter straffelovens § 222, stk. 1, der har været uændret siden 1930, er det strafbart at have samleje med et barn under 15 år. Det foreslås at nedsætte den nævnte aldersgrænse til 14 år.

Spørgsmålet om nedsættelse af aldersgrænsen for heteroseksuelt forhold har i den senere tid ofte været rejst i den offentlige debat. Spørgsmålet har ligeledes været fremme i folketinget i forbindelse med et spørgsmål til justitsministeren om begrundelsen for, at unge piger under 15 år, der ikke allerede har været gravide, er afskåret fra at få svangerskabsforebyggende vejledning og opnå ordination af svangerskabsforebyggende midler. Der henvises til folketingstidende 1971-72, sp. 2073-2075. Problemet blev endvidere berørt under folketingets forhandlinger i forbindelse med behandlingen af forslaget til lov nr. 282 af 7. juni 1972 om svangerskabshygiejne og fødselshjælp m. m., jfr. folketingstidende 1971-72, sp. 6225-6226 og sp. 6229-6230.

Justitsministeriet anmodede på denne baggrund retslægerådet om en udtalelse om, hvorvidt der ud fra lægelige erfaringer og vurderinger er risici forbundet med at nedsætte aldersgrænsen i straffelovens § 222, stk. 1, til 14 år.

Retslægerådet har i skrivelse af 11. december 1972 udtalt, at den fysiske modning i vore dage indtræder tidligere end for et par generationer siden. Således begynder menstruationen hos de fleste piger i 12-14 års alderen, modsat tidligere i 14-16 års alderen. Denne tidligere fysiske modning kan efter rådets opfattelse tale for en nedsættelse af straffelovens aldersgrænse for heteroseksuelt forhold. Rådet har dog samtidig peget på, at psykisk modning ikke uden videre følger den fysiske modning, og at en nedsættelse af alderen for menstruationens indtræden ikke i alle tilfælde er ensbetydende med større psykisk modenhed og dermed personlighedsstyrke til at indlede seksuelt forhold på et tidligere alderstrin. Det anføres dog samtidig, at den lægelige viden om eventuelle psykiske skadevirkninger af påbegyndelse af seksuelt samliv på det her omhandlede alderstrin kan være spredt og ufuldstændig.